

Λυ. Ἴνα ἄργυριον σῶν παρέχωμαι καὶ μὴ πολέ-
μοίτε δι' αὐτοῦ.

Πρ. Διὰ τὰργύριον πολεμοῦμαι γάρ; Λυ. καὶ
τὰλλὰ τε πάντα ἐκυκλήθη,

Ἴνα γὰρ Πέσανδρος ἔχοι κλέπειν χ' οἱ τ' ἀρχαῖς
ἐπέχοντες

Αεὶ πνα κορκορυλιῶ ἐκύκων. οἱ δ' οὐδ' ἐπέ-
νεκα δρώντων

Οπβούλον. τὸ γὰρ ἀργύριον τῆτ' ἐκέπ μὴ κα-
δέλωσιν.

Πρ. Ἀλλὰ τί δράσεις; Λυ. τὲτό μ' ἐροῦμαι; ἡμῖς
ἑμισθίωμεν αὐτό.

Πρ. Ὑμῖς ἑμισθεστέ τ' ἀργύριον; Λυ. τί θεινὸν
τῆτο νομίζεις;

Οὐ καὶ ταῖδον χεῖματα παύτως ἡμῖς ἑμισθί-
ομαι ὑμῖν;

Πρ. Ἀλλ' ἐ ταυτόν. Λυ. πῶς ἐ ταυτόν; Πρ. πολε-
μητιόν ἐς δ' ἀπο τούτου.

Λυ. Ἀλλ' ἐδὲν δεῖ παρῶτον πολεμεῖν. Πρ. πῶς
γὰρ σωθῆσομεθ' ἄλλως;

Λυ. Ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεθ'. Πρ. ὑμεῖς; Λυ. ἡμεῖς
μῦθοι. Πρ. χέτλιόν γε.

Λυ. Ἀλλ' ἀποδεχτέα ταῦτ' ὅσιν ὁμῶς. Πρ. νῆ τιῶ
Δήμητρον ἀδικόν γε.

Λυ. Σωστέον ὡ ταῦ. Πρ. καὶ μὴ δέομαι. Λυ. τῆδ' εἶ-
νεκα πολὺ μάλλον.

Πρ. Ὑμῖν δὲ πόθεν ᾤξει τὸ πολέμου τ' εἰρήνης
ἐκέλευσε.

Λυ. Ἡμεῖς φερόμεθα. Πρ. λέγε δὴ ταχέως ἵνα μὴ
κλαῖης. Λυ. ἀπερῶ δὴ

Καὶ τὰς χεῖρας πιεσθ' ἀπὸ κατ' ἔχειν. Πρ. ἀλλ' ἐ δὴ-
ναμα. χαλεπὸν γὰρ

Ἵπὸ τ' ὀργῆς αὐτοῦ ἴχειν. Λυ. κλαυσθ' ὅτι μὴ πο-
λὺ μάλλον.

Πρ. τοῦτο μὲν ὡ γραῖς αὐτῆ κροῖξαι, σὺ δέ μοι
λέγε. Λυ. ταῦτα ποιήσω.

BISETVS. Καὶ μὲν αὐτῶ. Ἰὸ πρόβελος κτ' ἰω
ἄνδρῶν χοροῦ παραίτησιν, τῆ τῆ βαβῶν ἑ πάντων
ἐλέγχων κτ' ἰπὸ γυναικῶν ἔργῳ ὅπι μελῶς ὅπι χερσίν. εἰσι
Ἰσχυροὶ ἀναπαιστικοὶ τετραμετροὶ καὶ ἑπταμετροὶ Αεῖ-
σοφάνοιοι καλοῦμαι. ὡς καὶ οἱ ποροηομετροὶ δ' ὄνο. Ἀλλ'
ἀνερῶτα. καὶ τῆ ἐξῆς. Ἴνα τὰργύριον. τὸ πλῆρες, ἵνα τὸ
ἀργύριον σῶν παρέχωμαι. ἵνα τὰ χεῖματα σώσωμαι,
καὶ σῶα φυλάξωμαι. τὸ ἵ σῶν μονοσύλλαβον ἀντὶ τοῦ
σῶον, ἡγορεῖ ὑγιᾶς καὶ τέλειον, εἴπω ἀνελλειπῆς. ἀει-
σῶα τῆ ἵ, ὅτι ἐκ τῆ βῶν, ἡ βῶν αἰωρητῆ. Πείσανδρος.]
ὁ δὲ γὰρ δεῖλός ἐστι, φιλοπόλεμος δὲ, καὶ πολεμοποιός
κερδῶν ἰδίων ἕνεκα. Σ. Ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοιτες.] ἐπέ-
χοιτες, νομῶ προσέχοιτες. τῆ ἀρχῶν ὅπι θυμοῦτες, καὶ τῆ
ἀρχαῖς ὅπι κείμενοι, αὐτῆ τῆ ἰσχυροὶ, ἀσφαλέστερον, ἢ ἀ-
δέεστερον κλέπειν ἔχοιεν κορκορυλιῶ ἐκύκων, ἵνα τὰς τῶ-
ραχᾶς ἐκίνοισιν, κορκορυλιῶ γὰρ, παραχλῶ, βολῶ, κραυλῶ,
καὶ θόρυβον δηλοῖ. Σ. Ἡσυχ. δρώντων ἵδρατῶν. Ἀθη-
κῶν γῆμα. Ταμειοὶ τῶ. ταμίαι δὲ ἐὰν τ' ἀειδρῶν
ἀρχοῖτες ἢ ἂν Ἀθῶν κληρωτοὶ ἀπὸ πεντακοσμομεδί-
μων, οἱ τῶ ἐν τῆ ἱερῶ τ' Ἀθῶν ἐν ἀκροπόλει χεῖματα
ἱερά τε, ἢ δημόσια ἐφύλαττον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀγα-
μα τ' Ἀθῶν. Σ. καὶ ταμειοῖν, διοικῆν, φυλάττειν. χέ-
λιον ἵδρατῶν, ἀδικῶν, καὶ ἀνικτόν. Ἀποδεχτέα.] ἀντὶ

LVS. Seruemus ut argentum, nec propterea mala
bella geratis.

PR. Quid: an argentum caussa est belli? LVS.
Quin omnia cetera turbat,

Pisander enim Pratoresq; ut quò furarentur
haberent,

Turbas semper mouere aliquas: nunc propter id
incipiant hi

B Quicquid libeat facere? argentum auferri am-
plius haud patiemur.

PR. Quid facis ergo? LVS. Rogas? nos scilicet
adseruabimus illud.

PR. Vos asseruabitis argentum? LVS. Quid dici-
tus inesse pericli?

Nónne bona domestica opesq; intus vobis serua-
re solemus?

PR. Haud eadem res. LVS. Cur non eadem? PR.
Namque hinc est belligerandum.

C LVS. At nil opus est belligerare. PR. unde igitur
saluabimur omnes?

LVS. Nos vestra salus erimus. PR. vos? LVS. nos
certè. PR. Miserum hoc equidem esset.

LVS. Tamen hæc conditio accipienda est. PR.
Haud certè iurè, nec æquum est.

LVS. Quærenda salus. PR. si non placeat? LVS. hoc
ideò est magis sollicitanda.

D PR. sed quid vos tantò perire pacem & bellum
curare coegit?

LVS. Age dicemus. PR. properatò opus est, ne
plores. LVS. adimoueo aurem

Conorq; manus inhibere. PR. at vix ego possum,
nam quis in ira

Sibi temperet? LVS. Ergò tantò magis ipsum te
flere iubebo.

PR. O vetula tibi hoc crocota, mihiq; illa edisse
re. LVS. Iam faciam istud:

τοῦ ἀποδεχτέον ἐνικῶς. ἀκροῶ, δὲ, ἀκουῶν. ἀκροῶσα
γὰρ ἀκουεῖν, ὅθεν ἀκρόασις, ἢ ἀκροατής.

CHR. τοῖς μοχλοῖς] Puto legendum τοῖσι μο-
χλοῖσι, & iungenda hæc duo vocabula cum præ-
cedenti versu, vt versum vnicum Aristophanicū
faciant. Mox lego cum Venet. edit. ἀργύριον γὰρ
παρέχωμαι, non σῶν παρέχωμαι, est autem γῶν pro
γῶν. Κορκορυλιῶ ἐκύκων. Id est, παραχᾶς ἐκίνοισιν.
F Sic in pace vltus est, & ip am pacem Lyfimacham
vocat. Σωθῆσομεθ' ἄλλως] Lege σωθῆσομεθ' ἄλλως,
vt versus sit ἑμμετρος. Mox pro ἀποδεχτέα ταῦτα lege
ἀποδεχτέα. Atticè pro ἀποδεχτέον, & sic legitur in
Veneto exemplari. τοῦ δ' εἶνεκα πολὺ μάλλον.]
Legerem potius τοῦ δ' εἶνεκα καὶ πολὺ μάλλον. Et
puto veram esse hanc lectionem, vt τὸ καὶ omif-
sum propter præcedentem syllabam κα errori an-
fam dederit.

BISETVS. Τοῦτο μὲν ὡ γραῖς αὐ-
τῆ κροῖξαι. τὸ μεταφορᾶς τῆ ἱερῶν τῆ δὴ
θιωνισίων, κροῖξαι δὲ κρείως οἱ κροακῆς ἢ αἱ κροαταὶ λέ-
γοντ'. ὅθεν καὶ κρωγμός τὸ μίμημα τῆ φωνῆς τῆς κροα-
τικῆς. νῦν δὲ κροῖξαι ὅπι τῆς μάτῶν θρυλλοῦστων ὡς αἱ
κροαταί.